

De schilders zijn druk bezig om van 'De Klok' het 'bolletjescafé' te maken. (Foto Kees Blokker)

Warmenhuizen gaat 'uit de bol'

(Van onze verslaggever)

WARMENHUIZEN — Stef, Stefie, Rooksie en zelfs Rooksemans: zelden zal een goed Nederlandse naam zo vaak en even liefde- als fantasievol verbasterd zijn als gistermiddag in café De Klok te Warmenhuizen, zoals sinds nog niet al te lang iedere wereldburger weet de woonplaats van Steven Rooks. Dat en een bolletjestrui blijken nu al meer dan vier dagen goed genoeg voor een dorp dat zichzelf niet meer is. Dat zich in vreugde baadt en gerechtvaardigd chauvinisme wentelt. Want een Warmenhuizer als nummer twee, een Warmenhuizer die zich een bergleeuw toonde: daar wil Warmenhuizen weet van hebben. En dat dan maar het liefst in café De Klok. Want daar gebeurt en gebeurde het. Van 's morgens vroeg tot 's morgens vroeg.

„Blijft het bolletjescafé Warmenhuizen op z'n zondagmiddag, zo rond een uur of drie, ligt er nog niet erg Rooksig bij. Het terpdorp spiegelt zich in een onverwachte zomerzon; in de Oude Ursulakerk valt een expositie annex orgelspel te beleven en ter hoogte van een belendende doorzonwoning bakt een gezin zijn vroege barbecue. Ook verderop noodt al die landelijke schilderachtigheid eerder tot bespiegelingen over natuur- en milieu dan tot kortstijge verwachtingen over het pandemonium dat hier toch, ter verwelcoming van Nederlands beroemdste dorpsgenoot, al uren gaande moet zijn.

Uitzicht op vlagvertoon en wap-

perende guirlandes wijst als vanzelf de weg en inderdaad, féést is het aan de Alingterp maar dan wel vanwege het veertig huwelijksjubileum van een Alingterper echtpaar: Steven Rooks heeft aan deze particuliere feestelijkheden voorlopig part noch deel. Nu knaagt er vrees aan het hart: zou Warmenhuizen, zo aangeslagen door de voor Steven zo indirect-onfortuinlijke uitslag van de plasjesaffaire, het hoofd dan maar collectief in de schoot geworpen hebben? Zou er alsnog een mineurstemming over de dorpsgemeenschap gevaren zijn, zou men willen boeten voor al die aardse hovaardij door de held alsnog niet-thuis te geven? Een dorp in nood maakt rare sprongen, dat is ook buiten Warmenhuizen genoegzaam bekend, maar zóver in de put laat een oprecht Warmenhuizer zich toch niet zakken? Op naar De Klok dan maar, in de zekere verwachting dat daar, in het epicentrum van de Warmenhuizer wielerveerde, althans nog enig vuurwerk te beleven valt. Of althans een tv.

De Klok is een openbaring. Ronduit, met alle honderd bolletjes in levensgroot vuurrood op alle kanten van de kroeg. Dat heeft gemartel gekost, en pijn en zweet want, zo meldt een der schilders van het laatste uur: „Gisteravond, met die stortregen, ging alles er het zo gemakkelijk weer af als we het erop gesmeerd hadden. In dikke rooie slierten. Maar omdat we deze gein nou eenmaal in ons hoofd gezet hadden en het dus ook nog netjes moest, zijn we vanoch-

Warmenhuizen in de ban van de bollen. De successen van dorpsgenoot Steven Rooks worden gevierd.

(Foto Wick Natziijl)

tend vroeg maar opnieuw begonnen. Met supersneldrogende verf. Tot nu toe houdt het. En het ziet er nog knap uit ook. Steven kijkt zijn ogen uit."

Het inwendige van het 'bolletjescafé' beschaamt de buiten al zo hooggespannen verwachtingen bepaald niet. Het is er druk tot zeer druk, met cliëntele die varieert van de gemiddelde sportliefhebber met reeds een enkel glaasje in de kraag via snelle dorpsjeugd die ongemerkt vele meters bier verzet tot een geïnteresseerd echtpaar dat het houdt bij fris en koek. De oprechte amateurs zijn er natuurlijk ook, ditmaal zonder fiets maar wel geheel in het pak, de

handschoentjes aan, het zeemleer in het kruis, de rug over de toog gekromd. Zij kennen het métier, zij weten er over mee te praten en met name zij houden geen oog af van de buis, van het het peloton op de Champs Elysées, van hun man in de bolletjestrui. Waar verderop in De Klok de Tour allang de Tour is gelaten, omdat de uitslag vaststaat en het nu verder alleen maar op aan komt Steven een zo groots mogelijke ontvangst te bereiden, klopt hun hart in het ritme van de renner. Op groot verzet.

● HILDO ZWAAN